ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

10. března 2011 *

Ve věci C-85/10,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Tribunal Supremo (Španělsko) ze dne 19. ledna 2010, došlým Soudnímu dvoru dne 12. února 2010, v řízení

Telefónica Móviles España SA

proti

Administración del Estado,

Secretaría de Estado de Telecomunicaciones,

* Jednací jazyk: španělština.

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení K. Lenaerts, předseda senátu, D. Šváby, E. Juhász, G. Arestis a T. von Danwitz (zpravodaj), soudci,

generální advokát: N. Jääskinen,
vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 20. ledna 2011,

s ohledem na vyjádření předložená:

– za Telefónica Móviles España SA M. Lanchares Perladem, Procurador, ve spolupráci s J. García Muñozem a A. Moreno Rebollem, abogados,

– za španělskou vládu J. M. Rodríguez Cárcamem, jako zmocněncem,

– za Evropskou komisi L. Lozano Palacios a C. Vrignon, jakož i G. Braunem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 11 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/13/ES ze dne 10. dubna 1997 o společném rámci pro obecná oprávnění a individuální licence v oblasti telekomunikačních služeb (Úř. věst. L 117, s. 15; citace z uvedené směrnice použité v textu tohoto rozsudku jsou neoficiálním překladem).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Telefónica Móviles España SA (dále jen „Telefónica Móviles“) a Administración del Estado a Secretaría de Estado de Telecomunicaciones ve věci platebního výměru týkajícího se období od 1. listopadu do 31. prosince 2001 ohledně platby poplatku za přidělení veřejné radiové domény nezbytné pro poskytování telekomunikačních služeb.

Právní rámec

Právní úprava Unie

Směrnice 97/13

3 Z prvního bodu odůvodnění směrnice 97/13 vyplývá, že tato směrnice směřuje k „úplné liberalizaci telekomunikačních služeb a infrastruktur do 1. ledna 1998 s přechodnými obdobími pro některé členské státy“.

4 Na základě třetího bodu odůvodnění této směrnice „je třeba stanovit společný rámec pro obecná povolení a individuální licence udělované členskými státy v oblasti telekomunikačních služeb“.

5 Podle čtvrtého bodu odůvodnění směrnice 97/13 „je nezbytné, aby byly stanoveny podmínky uplatňované pro povolení, aby tak bylo dosaženo cílů veřejného zájmu ve prospěch telekomunikačních uživatelů“. Dále podle tohoto bodu odůvodnění by systém právní úpravy v oblasti telekomunikací „měl brát v úvahu potřebu usnadnit zavádění nových služeb a zároveň obecné využívání technického pokroku“.

6 Pátý bod odůvodnění uvedené směrnice stanoví, že tato směrnice „významně přispěje ke vstupu nových provozovatelů na trh v rámci rozvoje informační společnosti".

7 Dvanáctý bod směrnice 97/13 stanoví, že „jakékoli poplatky uložené podnikům jako součást postupů udělování povolení musí být založeny na objektivních, nediskriminačních a průhledných hlediscích".

8 Pokud jde o omezení počtu individuálních licencí, čl. 10 odst. 1 této směrnice stanoví:

„Členské státy mohou omezit počet individuálních licencí pro jakoukoli kategorii telekomunikačních služeb a pro vytvoření a/nebo provozování telekomunikačních infrastruktur pouze v míře nezbytné pro zajištění účinného využití rádiových frekvencí nebo na dobu nezbytnou pro zajištění přidělení dostatečného množství čísel v souladu s právem Společenství."

9 Pokud jde o poplatky uplatňované na individuální licence, článek 11 směrnice 97/13 stanoví:

„1. Členské státy dbají, aby poplatky uložené podnikům v rámci postupů pro udělování povolení výhradně pokrývaly administrativní náklady spojené s udělováním, správou, kontrolou a uplatňováním individuálních licencí. Poplatky za individuální

licenci jsou úměrné objemu vynaložené práce a jsou zveřejněny vhodným a dostatečně podrobným způsobem, aby informace byly snadno přístupné.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, mohou členské státy v případě omezených zdrojů oprávnit vnitrostátní regulativní orgány, aby uložily poplatky, které berou ohled na nezbytnost zajistit optimální využití těchto zdrojů. Tyto poplatky jsou nediskriminační a berou ohled zejména na nezbytnost podporovat rozvoj inovačních služeb a hospodářské soutěže."

Směrnice 2002/20/ES

10 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací („autorizační" směrnice) (Úř. věst. L 108, s. 21; Zvl. vyd. 13/29, s. 337) ve svém třicátém druhém bodě odůvodnění uvádí:

„Kromě správních poplatků lze vybírat ještě poplatky za užívání rádiových frekvencí a čísel jako nástroj k zajištění optimálního využití takových zdrojů. Takové poplatky by neměly bránit vývoji inovačních služeb a hospodářské soutěži na trhu. Touto směrnicí není dotčen účel, k němuž jsou využívány poplatky za práva na užívání. Takové poplatky lze například použít k financování činností vnitrostátních regulačních orgánů, které nelze pokrýt správními poplatky. [...]"

Vnitrostátní právní úprava

11 Pokud jde o rezervační poplatek za veřejnou radiovou doménu, článek 73 obecného zákona 11/1998 o telekomunikacích (Ley 11/1998 General de Telecomunicaciones) ze dne 24. dubna 1998 (BOE č. 99 ze dne 25. dubna 1998, s. 13909, dále jen „zákon 11/1998“) v původním znění stanovil:

„1. Přidělení frekvence veřejné radiové domény ve prospěch jedné nebo několika osob nebo subjektů podléhá výběru ročního poplatku v souladu s podmínkami stanovenými v tomto článku. Částka tohoto poplatku bude určena k financování výzkumu a vzdělávání v oblasti telekomunikací, jakož i k plnění povinností veřejné služby stanovených v článcích 40 a 42 tohoto zákona.

Za účelem stanovení výše poplatku, který musí hradit osoby povinné k jeho platbě, je třeba zohlednit tržní hodnotu užívání přidělené frekvence a výnosnost, které by mohl oprávněný dosáhnout.

Za účelem určení uvedené tržní hodnoty a případného výnosu získaného oprávněným, kterému byla přidělena frekvence, je třeba vzít v úvahu zejména následující parametry:

1) stupeň využití a zaplněnosti různých frekvenčních pásem podle různých zeměpisných oblastí;

2) druh služby, pro niž je frekvence přidělena, a zejména zda s sebou nese povinnosti veřejné služby stanovené v Hlavě III;

3) pásmo nebo podpásmo spektra, které je přiděleno;

4) použité vybavení a technologie;

5) hospodářská hodnota vyplývající z využití nebo upotřebení přidělené veřejné domény.

2. Výše poplatku, který má být uhrazen, se vypočítá vynásobením množství přidělených radiových jednotek [dále jen ‚PRJ'] hodnotou stanovenou pro jednotku. Na ostrovech se plocha použitelná pro výpočet radiových jednotek použitých k určení odpovídajícího poplatku stanoví tak, že se vyloučí nevyžádané pokrytí, které zasahuje do mořských oblastí. Pro účely ustanovení obsažených v tomto odstavci se [PRJ] rozumí smluvená měrná jednotka odpovídající skutečnému nebo potenciálnímu využití šíře pásma jednoho kilohertze na území jednoho kilometru čtverečního po dobu jednoho roku.

3. Hodnota výše uvedených parametrů je určena ministerskou vyhláškou uvedenou v článku 16, ledaže je počet licencí omezen v souladu s ustanoveními článků 20 a 21. V tomto případě se určení provede ministerskou vyhláškou schvalující zadávací dokumentaci odpovídajícího výběrového řízení.

[...]

8. Částka poplatku, která je předmětem tohoto článku, je určena k pokrytí nákladů vyplývajících z použití režimu licencí upraveného tímto zákonem, pokud jsou poplatky a odvody uvedené v článcích 71, 72 a 74 nedostatečné."

12 Vyhláška ministerstva územního rozvoje ze dne 22. září 1998, kterou se zavádí režim použitelný na individuální licence pro telekomunikační služby a sítě, jakož i podmínky, které musí splnit jejich držitelé, definovala v souladu s čl. 73 odst. 3 zákona 11/1998 ve své příloze II pět parametrů, které tvoří poplatek stanovený v čl. 73 odst. 1 tohoto zákona, jež se nazývají koeficienty C1 až C5, a přidělila jim určitou hodnotu. PRJ tak byla určena ve výši 0,0544 ESP, odpovídající 0,000327 EUR.

13 Článek 73 zákona 11/1998 byl pozměněn článkem 14 zákona 14/2000 o daňových správních a sociálních opatřeních (Ley 14/2000 de Medidas fiscales, administrativas y del orden social) ze dne 29. prosince 2000 (BOE č. 313 ze dne 30. prosince, s. 46631), mimo jiné zrušením druhé věty odstavce 1 prvního pododstavce, jakož i odstavce 8. Kromě toho byl odstavec 3 tohoto článku pozměněn tak, že bylo stanoveno, že zákon o rozpočtu určí hodnotu pěti parametrů, které tvoří tento poplatek.

14 V souladu s posledně uvedeným ustanovením stanovil článek 66 zákona 13/2000 o rozpočtu na rok 2001 (Ley 13/2000 de Presupuestos Generales del Estado para el año 2001) ze dne 28. prosince 2000 (BOE č. 312 ze dne 29. prosince 2000, s. 46513) hodnotu těchto parametrů na rok 2001. Vyplývající splatná částka za užívání spektra digitálními telefonními systémy druhé generace (GSM a DCS-1800) byla za rok 2001 zvýšena oproti částce dosažené v průběhu roku 2000, zatímco částka týkající se užívání spektra analogovými technologiemi změněna nebyla.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

15 Telefónica Móviles poskytuje telekomunikační služby na španělském trhu. V průběhu roku 1998 uzavřela smlouvu o zabezpečování veřejných služeb se španělským státem, jejímž předmětem bylo dodání „telekomunikačních služeb s přidanou hodnotou" pro osobní mobilní komunikace typu DCS-1800 na území celého státu.

16 Společnosti Telefónica Móviles byla udělena koncese na veřejnou radiovou doménu nezbytnou k poskytování uvedené služby a bylo dohodnuto, že uplatněný poplatek bude výsledkem součinu počtu PRJ a ceny každé jednotky platné v okamžiku splatnosti.

17 Společnost Telefónica Móviles poté, co podala stížnost proti platebnímu výměru týkajícímu se období od 1. listopadu do 31. prosince 2001, která byla příslušným správním orgánem zamítnuta, podala správní žalobu, která byla rovněž zamítnuta. Jelikož trvala na tom, že španělská právní úprava použitelná v relevantním období je v rozporu s článkem 11 směrnice 97/13, podala kasační opravný prostředek k předkládajícímu soudu.

18 Tribunal Supremo měl za to, že vyřešení sporu, který mu byl předložen, závisí na výkladu směrnice 97/13, a proto se rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Musí být čl. 11 odst. 2 směrnice [97/13], a zejména požadavek zajistit optimální využití omezených zdrojů a podporovat inovační služby, vykládány tak, že brání vnitrostátní právní úpravě, která nespojuje poplatek vybíraný z tohoto typu zdrojů (poplatek za přidělení veřejné radiové domény) se specifickým účelem, který

s ním byl dříve výslovně spjat (financování výzkumu a vzdělávání v oblasti telekomunikací, jakož i plnění povinností veřejné služby), aniž jej spojuje s jiným zvláštním účelem?

2) Brání výše uvedený čl. 11 odst. 2 [směrnice 97/13], a zejména požadavky zajistit optimální využití omezených zdrojů a podporovat inovační služby, vnitrostátní právní úpravě, která bez zjevného odůvodnění a ve značné míře zvyšuje částku poplatku u digitálního systému DCS-1800, aniž ji mění pro analogové systémy první generace, jako je TACS?“

K předběžným otázkám

19 Svými otázkami, které je třeba zkoumat společně, si odvolací soud přeje zjistit, zda požadavky stanovené v čl. 11 odst. 2 směrnice 97/13, podle nichž poplatek uložený provozovatelům telekomunikačních služeb za užívání omezených zdrojů musí sledovat cíl optimálního využití těchto zdrojů a brát ohled na nezbytnost podporovat rozvoj inovačních služeb a hospodářské soutěže, musí být vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví uložení poplatku provozovatelům telekomunikačních služeb, kteří jsou držiteli individuálních licencí, za užívání radiových frekvencí, aniž stanoví zvláštní účel pro příjmy získané z tohoto poplatku, a která ve značné míře zvyšuje částku tohoto poplatku pro určenou technologii, aniž by ji změnila pro jinou technologii.

20 Směrnice 97/13 je součástí opatření přijatých k úplné liberalizaci telekomunikačních služeb a infrastruktur, jak vyplývá z jejího prvního, třetího, čtvrtého a pátého bodu odůvodnění. Stanoví za tímto účelem společný rámec použitelný na režimy povolení k usnadnění vstupu nových provozovatelů na trh. Tento rámec stanoví jednak pravidla týkající se řízení o udělení povolení a jejich obsahu a jednak pravidla týkající se povahy či rozsahu, peněžních poplatků souvisejících s uvedenými řízeními, které členské státy mohou ukládat podnikům v odvětví telekomunikačních služeb (rozsudek ze dne 18. září 2003, Albacom a Infostrada, C-292/01 a C-293/01, Recueil, s. I-9449, body 35 a 36).

21 Společný rámec, o jehož zavedení směrnice 97/13 usiluje, by byl zbaven užitečného účinku, pokud by členské státy měly volnost při určení daňových poplatků, které musí nést podniky v tomto odvětví (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Albacom a Infostrada, bod 38). Členské státy tedy nemohou vybírat jiné poplatky související s řízením o udělení povolení než ty, které stanoví směrnice 97/13 (rozsudek ze dne 18. července 2006, Nuova società di telecomunicazioni, C-339/04, Sb. rozh. s. I-6917, bod 35).

22 Tyto poplatky, jak je upřesněno ve dvanáctém bodě odůvodnění směrnice 97/13, musí být založeny na objektivních, nediskriminačních a transparentních hlediscích. Rovněž nesmí být takové povahy, aby bránily cíli úplné liberalizace trhu znamenající naprosté otevření tohoto trhu hospodářské soutěži (výše uvedený rozsudek Albacom a Infostrada, bod 37).

23 Pokud jde konkrétně o poplatky uložené členskými státy podnikům, které jsou držiteli individuálních licencí podle článku 11 směrnice 97/13, odstavec 1 tohoto článku stanoví, že cílem těchto poplatků je pouze pokrytí administrativních nákladů na práci spojenou se zavedením uvedených licencí (rozsudek ze dne 19. září 2006, i-21 Germany a Arcor, C-392/04 a C-422/04, Sb. rozh. s. I-8559, bod 28).

24 V případě využití omezených zdrojů umožňuje odstavec 2 uvedeného článku členským státům stanovit nad rámec poplatků směřujících k pokrytí administrativních nákladů dodatečný poplatek, jehož cílem je zajištění optimálního využití těchto zdrojů (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 20. října 2005, ISIS Multimedia Net a Firma O2, C-327/03 a C-328/03, Sb. rozh. s. I-8877, bod 23). Tento poplatek musí být podle podmínek tohoto ustanovení nediskriminační a musí brát ohled zejména na nezbytnost podporovat rozvoj inovačních služeb a hospodářské soutěže.

25 Článek 11 odst. 2 směrnice 97/13 tak stanoví požadavky, které musí členské státy respektovat při určení výše poplatků za využití omezeného zdroje, aniž však výslovně upravuje konkrétní způsob určení výše tohoto poplatku nebo následné využití jeho výtěžku.

26 Je tedy třeba přezkoumat, zda požadavky, které stanoví čl. 11 odst. 2 směrnice 97/13, jichž se týkají předběžné otázky, předjímají využití příjmů získaných z dotčeného poplatku členskými státy nebo částky stanovené pro rozdílné technologie.

27 Jak přitom vyplývá z písemného vyjádření Evropské komise, povolení užívat veřejný statek, který představuje omezený zdroj, umožňuje držiteli tohoto povolení realizovat značný hospodářský prospěch a uděluje mu výhody ve vztahu k dalším provozovatelům, kteří si rovněž přejí užívat a využívat tento zdroj, což odůvodňuje uložení poplatku reflektujícího zejména hodnotu užívání dotčeného omezeného zdroje.

28 Jak uvedly španělská vláda a Komise, za těchto podmínek předpokládá zajištění cíle, aby provozovatelé optimálně využívali omezené zdroje, k nimž mají přístup, to, že výše tohoto poplatku je stanovena přiměřeně vzhledem k hodnotě využití těchto zdrojů, což vyžaduje zohlednění hospodářské a technologické situace dotčeného trhu.

29 Nadměrná výše uvedeného poplatku může odradit od užívání dotčených omezených zdrojů, a vést tak k jejich nedostatečnému využití. Stejně tak podhodnocení poplatku může ohrozit účinnost využití těchto zdrojů.

30 Pokud jde o požadavek zohlednění nezbytnosti podporovat inovační služby a hospodářskou soutěž, tento požadavek předpokládá, že výše poplatku by neměla mít za účinek zabránění vstupu nových provozovatelů na trh nebo snížení inovační schopnosti provozovatelů telekomunikačních služeb (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 2. dubna 2009, Bouygues a Bouygues Télécom v. Komise, C-431/07 P, Sb. rozh. s. I-2665, bod 125). Kromě toho předpokládá, že hospodářská soutěž nebude narušena, což lze zaručit pouze tehdy, pokud je zabezpečena rovnost příležitostí mezi jednotlivými hospodářskými subjekty (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek ISIS Multimedia Net a Firma O2, body 38 a 39).

31 Členské státy by tedy v zásadě neměly uplatňovat odlišné poplatky na konkurenční provozovatele za užívání omezených zdrojů, jejichž hodnoty se jeví z hospodářského hlediska rovnocenné (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek ISIS Multimedia Net a Firma O2, body 40 a 41).

32 Z žádného prvku směrnice 97/13, která směřuje k zavedení plné hospodářské soutěže na trhu telekomunikačních služeb, však nevyplývá, že by požadavky stanovené v čl. 11 odst. 2 směrnice 97/13, jichž se týkají předběžné otázky, znamenaly, že se dotčený poplatek použije na konkrétní účel nebo že dotčený členský stát musí následně konkrétním způsobem využít výtěžek, který z něj získá. Z toho vyplývá, že členský stát může tento výtěžek volně užívat.

33 Toto zjištění je ostatně podpořeno „autorizační" směrnicí, i když je na věc v původním řízení nepoužitelná *ratione temporis*, jejíž třicátý druhý bod odůvodnění stanoví, že členské státy mohou vybírat poplatky za užívání rádiových frekvencí a čísel jako nástroj k zajištění optimálního využití takových zdrojů, přičemž touto směrnicí není dotčen účel, k němuž jsou využívány poplatky za práva na užívání.

34 Kromě toho požadavky, podle nichž poplatek uložený provozovatelům telekomunikačních služeb za užívání omezených zdrojů musí sledovat zajištění cíle optimálního využití takových zdrojů a zohlednění nezbytnosti podporovat rozvoj inovačních služeb a hospodářské soutěže, nemohou vzhledem ke všemu předcházejícímu bránit tomu, aby členské státy při určení výše tohoto poplatku zavedly rozdíl, i značný, mezi použitou digitální nebo analogovou technologií na jedné straně a mezi jednotlivými využitími v rámci každé technologie na straně druhé, je-li zajištěna rovnost příležitostí mezi jednotlivými hospodářskými subjekty.

35 Tyto požadavky navíc nemohou být v zásadě ani překážkou tomu, aby členské státy mohly zvýšit, i ve značné míře, požadovanou výši uvedeného poplatku za určenou technologii v závislosti na technologickém a hospodářském vývoji, k němuž dochází

na trhu telekomunikačních služeb, aniž by ji změnily pro jinou technologii, pokud jednotlivé uložené částky odrážejí příslušné hospodářské hodnoty užívání dotčeného omezeného zdroje.

36 Konečně pouhá skutečnost, že toto zvýšení poplatku je značné, o čemž v projednávané věci není sporu mezi účastníky řízení, kteří předložili písemná vyjádření Soudnímu dvoru, samo o sobě nezapříčiňuje neslučitelnost s cílem, který musí podle čl. 11 odst. 2 směrnice 97/13 sledovat poplatek za využití omezených zdrojů, pokud jsou dodrženy požadavky vyplývající z tohoto cíle, a sice že výše tohoto poplatku není ani nadměrná, ani podhodnocená.

37 Předkládajícímu soudu tedy případně přísluší posoudit, zda vnitrostátní právní úprava dotčená v původním řízení odpovídá podmínkám stanoveným v bodech 34 až 36 tohoto rozsudku.

38 Za těchto podmínek je třeba dospět k závěru, že požadavky stanovené v čl. 11 odst. 2 směrnice 97/13, jichž se týkají předběžné otázky, mají sice vliv na výši tohoto poplatku, ale neukládají členskému státu spojit tento poplatek s konkrétním účelem ani využít výtěžek z tohoto poplatku určeným způsobem.

39 Skutečnost, že členský stát původně ve své právní úpravě stanovil použití poplatku vybíraného za užívání omezených zdrojů k financování výzkumu a vzdělávání v oblasti telekomunikací, jako v čl. 73 odst. 1 prvním pododstavci druhé větě zákona čl. 11/1998 v jeho původním znění, nemůže mít vliv na výklad směrnice 97/13, a nezpochybňuje tedy předcházející posouzení.

40 S přihlédnutím k předcházejícím úvahám je na položené otázky třeba odpovědět, že požadavky stanovené v čl. 11 odst. 2 směrnice 97/13, podle nichž poplatek uložený provozovatelům telekomunikačních služeb za užívání omezených zdrojů musí sledovat cíl optimálního využití těchto zdrojů a brát ohled na nezbytnost podporovat rozvoj inovačních služeb a hospodářské soutěže, musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví uložení poplatku provozovatelům telekomunikačních služeb, kteří jsou držiteli individuálních licencí, za užívání radiových frekvencí, aniž stanoví zvláštní účel pro příjmy získané z tohoto poplatku, a která ve značné míře zvyšuje částku tohoto poplatku pro určenou technologii, aniž ji mění pro jinou technologii.

K nákladům řízení

41 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

Požadavky stanovené v čl. 11 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/13/ES ze dne 10. dubna 1997 o společném rámci pro obecná oprávnění a individuální licence v oblasti telekomunikačních služeb, podle nichž poplatek uložený provozovatelům telekomunikačních služeb za užívání omezených zdrojů musí sledovat cíl optimálního využití těchto zdrojů a brát ohled na potřebu

podporovat rozvoj inovačních služeb a hospodářské soutěže, musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví uložení poplatku provozovatelům telekomunikačních služeb, kteří jsou držiteli individuálních licencí, za užívání radiových frekvencí, aniž stanoví zvláštní účel pro příjmy získané z tohoto poplatku, a která ve značné míře zvyšuje částku tohoto poplatku pro určitou technologii, aniž ji mění pro jinou technologii.

Podpisy.